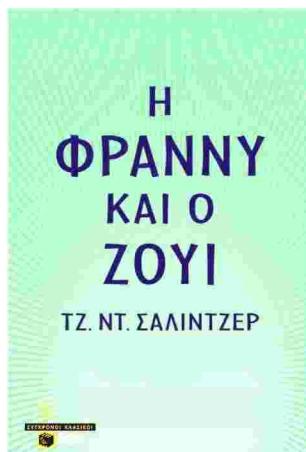

Η πομεστή σιγμή του Τζ. Σάλιντζερ

«Η Φράννυ και ο Ζούι» σε μετάφραση της Αθηνάς Δημητριάδου

Η αριστουργηματική νουβέλα του Τζ. Ντ. Σάλιντζερ (1919-2010), «Η Φράννυ και ο Ζούι», κυκλοφορεί σε καινούργια μετάφραση της Αθηνάς Δημητριάδου, από τις εκδόσεις Πατάκη.

Εκδόθηκε το 1961 και περιγράφει τρεις ημέρες από τη ζωή δύο αδελφών στα είκοσι κάπι τους χρόνια, τον Νοέμβριο του 1955. Η φοιτήτρια Φράννυ και ο ανερχόμενος πιθοποιός Ζούι -τα νεότερα από τα επτά παιδιά της οικογένειας Γκλαζ- είναι δύο παιδιά-θαύματα, που αναζητούν εναγωνίως τη θέση τους στον κόσμο, συνεχίζοντας τον προβληματισμό του Χόλντεν Κόλφιλντ -πρωταγωνιστή

στο προγενέστερο έργο του συγγραφέα, «Ο φύλακας στη σίκαλη» (1951), που ταυτίστηκε με

τη γενιά των μπίτνικ. Με τον ευάλωτο ψυχισμό τους και τη σκοτεινή συντροφιά της απόλελειας του μεγαλύτερου αδελφού τους, Σίμουρ -που αυτοκτόνησε, περιφέρονται αναζητώντας απέρμονα αλήθειες, μα παραμένουν θλιβερά μόνοι.

«Όσο το δυνατόν πο ποτός στο πνεύμα του Μάθιου Σάλιντζερ, που σε πλικία ενός έτους παρότρυνε κάποιον καλεσμένο να φάει ένα κρύο φασόλι, παροτρύνω τον εκδότη μου, μέντορά μου και (ο Θεός να τον έχει καλά) στενότερο φίλο μου Γουίλλιαμ Σον, ψυχή του The New Yorker, εραστή του παρακινδυνευμένου, προστάτη του ολιγογράφου συγ-

γραφέα, υπερασπιστή των αθεράπευτα φαντασιόπληκτων και παράλογα σεμνό μεταξύ των εν ζωή μεγάλων καλλιτεχνών-εκδοτών, να δεχθεί τούτο το φουκαριάρικο βιβλιαράκι», γράφει ο Σάλιντζερ.

Μέσα σε αυτό το «φουκαριάρικο βιβλιαράκι» -το λίγο μεγαλύτερο από 200 σελίδες- αποτυπώνονται διαχρονικά θέματα της αινθρώπινης κατάστασης. Κι αν «Ο φύλακας στη σίκαλη» είναι το έργο με το οποίο ο Σάλιντζερ κέρδισε τη συγγραφική του φήμη, η παρούσα νουβέλα, δίκαια από πολλούς θεωρείται κόσμημα -η πιο μεστή και δυνατή του σιγμή.

[SID:13505301]

